

Apocalipsa – Lecția 7

Îngerul, cărticica și cei doi martori

Apocalipsa 10-11

Trebuie să proorocești din nou cu privire la multe noroade, neamuri, limbi și împărați.

SCOPUL LECȚIEI

- ✓ Să învățăm să lăsăm textul din Vechiul Testament la care face referire Ioan să ne ofere tiparul de interpretare
- ✓ Să înțelegem că mandatul primit de Ioan (10:11) ne privește și pe noi
- ✓ Să ne lăsăm încurajați de înțelegerea faptului că Templul lui Dumnezeu se zidește cu resursele și puterea lui Dumnezeu și porțile locuinței morților nu o vor birui.

În schema alăturată avem cele trei serii de câte șapte urgii: pecețile, trâmbițele și potirele. Am văzut că între ruperea peceții a șasea și a șaptea Ioan intercalează paranteza din capitoul 7, care constituie o succintă panoramă asupra istoriei, începând imediat după cruce și terminând cu sfârșitul ei. Istoria este prezentată strict pe linia mântuirii sau a pecetluirii, mai întâi, a celor 144.000 din semințiile lui Israel, apoi a gloatei cele mari, pe care nu putea s-o numere nimeni din 7:9. În mod asemănător, între ultimele două sunete de trâmbiță este intercalată paranteza din capitolele 10 și 11.

Apocalipsa 6-7 – Pecețile

1 2 3 4 5 6 (...) 7

Apocalipsa 8-11 – Trâmbițele

1 2 3 4 5 6 (...) 7

Apocalipsa 15-16 – Potirele

1 2 3 4 5 6 7

Un înger puternic, cu o cărticică în mână anunță că la ultimul sunet de trâmbiță „se va sfârși taina lui Dumnezeu, după vestea bună vestită de El robilor Săi, prorocilor” (10:7). Lui Ioan i se cere să mănânce cartea, pentru ca să poată duce mesajul ei „la multe noroade, neamuri, limbi și împărați” (10:11). Dar înainte de a porni la drum cu mesajul primit, Ioan are de făcut, mai întâi, o lucrare pentru propriul său popor, avertizând de călcarea în picioare a Ierusalimului de către neamuri. În lumina *Pildei nunții Fiului de împărat* din Matei 22:1-14, sosise momentul ca Împăratul să-și trimită oștile Lui ca să ardă cetatea și să pedepsească pe aceia care și-au bătut joc de chemarea lui la ospăț și de slujitorii prin care o făcuse. Pe scenă sunt aduși doi martori sau doi unși pentru a propovădui timp de trei ani și jumătate. După ce și-au terminat lucrarea, sunt biruiți și omorâți de fiara venită din Adânc. Dar Dumnezeu îi învie din morți și îi ridică în slavă.

ÎNTREBĂRI

Îngerul

1. Care sunt detaliile din descrierea îngerului care ne arată că acesta vine direct din „sala tronului” lui Dumnezeu (Apoc. 4). Ce alte elemente din descriere subliniază importanța mesajului îngerului?
2. În Apoc. 22:10, Ioan primește porunca să nu pecetluiască cartea, deoarece evenimentele prezentate în ea se vor întâmpla în curând. Acum însă el trebuie să pecetluiască mesajul celor șapte tunete? Ce ar putea să însemne lucrul acesta?
3. În mâna îngerului era o cărticică pe care Ioan trebuie s-o mănânce. Ce să însemne lucrul acesta? Ce misiune i se încredințează lui Ioan? (vezi 10:11 și 11:1-2) Cum ar putea fi oare explicată dulceața și amărăciunea în lumina misiunii primite?

Măsurarea Templului și cei doi martori

4. Metafora măsurării Templului și a cetății este folosită în scriptură în două direcții. În unele texte (Ezec. 40-43 și *Zah. 2:1-5*) măsurarea este în vederea zidirii și păstrării. În altele (2 Împ. 21:13-15, Is. 34:17 și Pl. Ier. 2:8) măsurarea este în vederea nimicirii. Oare cum s-ar putea interpreta măsurarea din Apoc. 11:1-2?

5. Cum ne ajută să dăm răspuns la întrebarea precedentă faptul că imaginile din 11:4 ne conectează la textul din Zaharia 4?
6. Ce paralele se pot stabili între mandatul lui Zorobabel (Zah. 4:1-10) și cel al lui Ioan (Apoc. 10:11)? Zorobabel a primit mandatul să rezidească Templul de la Ierusalim, în sec. VI î. Hr. Dar oare la ce fel de Templu se referă mandatul lui Ioan?

Așa cum lui Zorobabel îngerul îi arată o imagine (un sfeșnic de aur și doi măslini – Zah, 4:2-3) în fața lui Ioan îngerul așază doi martori, și ei asociați cu două sfeșnice și doi măslini.

7. Ce interpretare dă îngerul imaginii pe care o vede Zaharia? Am putea oare aplica același gen de interpretare și pentru ceea ce vede Ioan? De ce da sau de ce nu?
8. Cum ai putea argumenta faptul că lucrarea celor doi martori poate fi asociată cu lucrarea lui Moise și Ilie din Vechiul Testament?

Moise a fost ales de Dumnezeu ca să lupte cu Faraon și cu întreaga putere politică și religioasă păgână a Egiptului. Iar Ilie a fost chemat să confrunte sistemul religios apostat al lui Israel pe vremea lui Ahab și a Izabelei.

9. Ați putea explica cum anume se regăsesc aceste două realități în cazul: lui Isus, a ucenicilor, a celor șapte biserici din Apocalipsa?
10. În ce eveniment din viața lui Isus îi vedem pe Moise și Ilie împreună? Oare ce semnificație are acest lucru?
11. Cum ați comenta textul din Matei 10:16-18 privind cele două realități prezente în viața Bisericii în general?
12. Moise și Ilie au fost împuterniciți pentru lucrarea lor. Oare Hristos și-a lăsat Biserica fără o împuternicire corespunzătoare atacurilor care vine peste ea? Cum comentați textele următoare: Matei 10:19-20 și 28-31; Matei 28:18-20; Ioan 20:21-22 și Fapte 1:7-8?

În ce privește mărturia simbolică a celor doi martori, am putea spune că reprezintă mărturia bisericii în mijlocul unei lumi fără Dumnezeu și că biserica, la fel ca și Isus, va birui asupra suferinței și morții.

13. Ce părere ai despre această interpretare? Citește și *provocarea* de la finalul lecției și meditează la implicațiile care derivă din ea.
14. Legat de slujba lui Zorobabel, îngerul îi spune: „Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu, zice Domnul oștirilor!” Oare am putea aduna textul din Apoc. 11:3-12 în același mesaj adresat lui Ioan pentru slujba primită în Apoc. 10:11 și 11:1-2? Oare este valabil acest mesaj al îngerului și pentru noi și lucrarea la care suntem chemați?

Provocare:

După cum nimeni nu s-a putut atinge de cei doi unși sau proroci ai lui Dumnezeu până când nu și-au sfârșit lucrarea, tot așa nici un fir de păr nu cade de pe capul trimișilor lui Hristos până când aceștia nu își vor fi sfârșit lucrarea. Iar dacă va veni acel moment, imaginile din Apocalipsa subliniază cu prisosință cuvintele Domnului Isus: „Nu vă temeți de cei ceucid trupul, dar care nu pot ucide sufletul; ci temeți-vă mai degrabă de Cel ce poate să piardă și sufletul și trupul în gheenă” (Mat. 10:28). Chiar dacă trupurile noastre ar fi să fie lăsate timp de trei zile în văzul întregii omeniri, dacă nu ne-am compromis mărturia și credincioșia, după moarte vine și învierea și înălțarea la cer.

Dacă am fi convinși de acest adevăr, am îndrăzni să ne împlinim misiunea cu mai mult curaj. Să nu uităm că în fiecare dimineață rostim un adevăr care ar trebui să ne liniștească inimile: „Vie Împărăția Ta, facă-se voia Ta”. Dumnezeu este mai interesat decât oricare dintre noi ca planurile Lui să se împlinească. Iar dacă El a ales să le împlinească prin noi, ne va da și resursele necesare, dar și protecția de care avem nevoie.

Care este lucrarea ta personală la care crezi că te-a chemat Domnul? Dacă o simți prea mare pentru tine, privește la Zorobabel și la Ioan și ascultă-L pe Domnul vorbind: „Cine ești tu, munte mare, înaintea lui Zorobabel? Te vei preface într-un loc șes” (Zah. 4:7).